

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ سپتمبر ۲۰۲۳

دشمنی همزمان طالب و پاکستان با مردم افغانستان!

جمعه- ۱۷ سنبله ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت روز چهارشنبه بحث مختصری داشتیم در مورد درگیری مرزی بین نیروهای طالب و ارتش پاکستان و بهانه ایجاد تهنه. در صحبتی که روز گذشته با یک تن از دوستان مشفق و چیز فهم داشتیم، وی من را متوجه نکته دیگری ساخت که موضع یادداشت امروز ما می باشد. این شما و این نتیجه بحثی که با آن دوست داشتم:

از آن جایی که درگیری های مرزی بین حاکمیت های افغانستان با دولت های پاکستان و ایران و سایر همسایه ها و در نتیجه آن انسداد مرز و ممانعت از عبور و مرور مردم نیازمند نه این بار اول است که رخ داده و نه هم بار آخر خواهد ماند، ایجاب می نماید تا در کنار بررسی سایر عواملی که بهانه بروز چنین درگیری ها اعلام می گردد، زمان بروز چنین برخوردها نیز مورد مطالعه قرار گیرد.

هرگاه به تمام برخوردهائی که بین حاکمیت ها در افغانستان و ارتش پاکستان صورت گرفته، از لحاظ زمانی نگریده شود، دیده می شود که اکثر این درگیری ها در آخرین روز های تابستان و اوایل خزان صورت گرفته و باعث شده است تا روز ها مرز مسدود بماند. در اینجا نخستین سوالی که ذهن هر انسان جست و جوگری را باید به خود مشغول دارد درک تناوب زمانی این درگیری ها می باشد. به عبارت دیگر هرکسی می باید از خود بپرسد که چرا چنین درگیری هائی در ماه های دلو و حوت صورت نمی گیرد تا باعث بسته شدن مرز بگردد؟

دقت در پاسخ به این سوال ما را به این حقیقت متوجه می سازد که اکثر این درگیری ها و انسداد مرزها زمانی اتفاق افتاده که میوه های تازه افغانستان راهی مارکیت پاکستان شده اند. یعنی چهار ماه از سنبله تا قوس که زمان حاصلات انواع میوه در افغانستان از انگور گرفته تا خربوزه، تربوز و انار است و مردم افغانستان می خواهند آنها را به مارکیت های پاکستان برسانند، دولت پاکستان یک بهانه تراشیده، با آغاز درگیری مرز را مسدود نموده با جلوگیری از ورود میوه افغانستان به پاکستان به صد ها میلیون افغانی و دالر تجار و باغداران و دهقانان کشور را آسیب می رسانند، در حالی که همین دولت در دو ماه اخیر سال که فصل برداشت میوه های پاکستانی خاندان پرتقال است، هیچ نوع مشکل مرزی به وجود نمی آورند تا نکند میوه های پاکستانی در عقب مرزها بگنجد و همان مصیبتی که بر باغدار و دهقان افغانستان می آید بر باغدار پاکستان نیز بیاید.

بر مبنای چنین تحلیلی گفته می‌توانیم که درگیری هائی از سنخ درگیری روز چهارشنبه، کشمکش روی یک موضوع سیاسی و ارضی نبوده، بلکه یک حرکت سازمانیافته از جانب پاکستان در همکاری تنگاتنگ با نظام ملاسالار است جهت آسیب رسانیدن به دهقان و باغدار این کشور.

این نکته زمانی متباز می‌گردد که می‌بینیم نظام ملاسالار نیز به بهانه ترمیم سرک و تونل سالنگ، رفت و آمد بین شمال و جنوب هندوکش را از طریق سالنگ مسدود ساخته، با هدایت ترافیک سنگین به جانب کوتل شبر که از سالها بدین سو روی ترمیم را به خود ندیده و رانندگی در آن مسیر به علاوه آن که سه چند زمان را لازم دارد، مصارف راننده ها و مالکان موتر ها را چند چند نسبت به استفاده از کوتل سالنگ افزایش نیز می‌دهد. به این هم محدود نمانده به گفته رانندگانی که با بار از کوتل شبر و دره شکاری گذشته اند، هرگاه لاری ها با بار سنگین شان تنها به شکستن "شاه پت کمائی" و یا "اکسل" و یا "تیرات" خلاص شوند خدا را نیز شکر گزار می‌گردند.

در نتیجه هر دو تصمیم همزمان با این که طالب و نظام ملاسالار خود در داخل کشور به "فالیزکاران" ولایات شمال افغانستان آسیب می‌رساند و از انتقال تولیدات آنها به خصوص خربوزه و تربوز به بازارهای کابل و پشاور جلوگیری می‌نماید، با ایجاد و تشدید درگیری بین نظام خودش و ارتش پاکستان عملاً باغداران کوهدامن زمین و کوهستان را با ممانعت از انتقال انگور و بقیه میوه جات آن مناطق به بازار پاکستان به خاک سیاه می‌نشانند.

تواتر و تناوب این حوادث وقتی از لحاظ زمانی مورد نظر قرار می‌گیرد و خصومت کور و فاشیستی جنایتکاران طالب را که از در دشمنی با تمام اقوام افغانستان حتا درانی های قندهار و هلمند پیش آمده اند در کنار یک دیگر بگذاریم متوجه می‌شویم که تمام این درگیری های خونین، چیزی به جز یک جنگ زرگری بین طالب و ارتش پاکستان نمی‌باشد. هردو طرف بسیار آگاهانه و سازمانیافته تلاش می‌ورزند تا با ضربت زدن بنیه اقتصادی اقوام ساکن در کوهدامن زمین و شمال هندوکش، آنها را وادار به فرار از خانه و کاشانه شان بسازند.

طالب مزدور و دولت پاکستان با این شیوه و تکنیک تلاش دارند تا از طریق جابه جائی باشندگان افغانستان و انتقال میلیونها پاکستانی زیر نام کوچی به افغانستان، شرایط الحاق و انضمام افغانستان به پاکستان را مساعد بسازند. طالب و بقیه جهادی ها در واقع مجری این سیاست ضد ملی و انقیاد طلبانه ای اند که از جانب پاکستان به آنها دستور اجرایش داده شده است.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می‌باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!